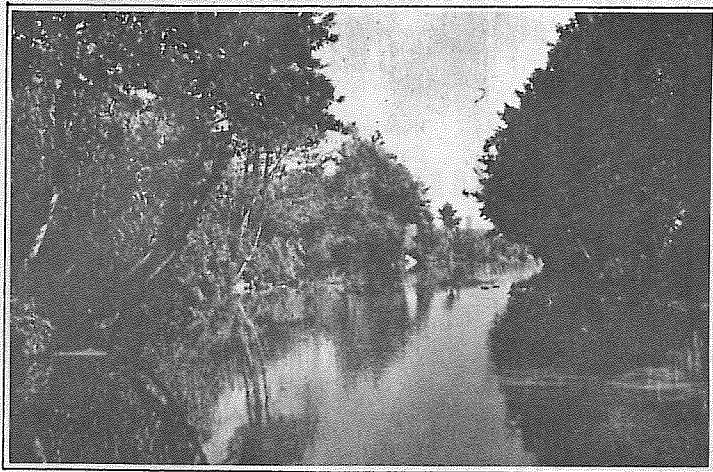

EL POU... CALENT

revista amb safareig

la garriga

SOM UNS PORCS

A L'ENTORN DEL REC MONAR

**ALGUNES NOTES HISTÒRIQUES SOBRE
EL CONGOST (J. GARRIGA)**

ANÀLISI SOBRE LES AIGÜES

**LES PORQUERIES DEL CONGOST
(M. SUNYOL)**

**ENTREVISTA: LA MANCOMUNITAT DEL
RIU CONGOST**

resultats de les eleccions

SOL I FLORS
L'AMARENT

... i per Sant Jordi, roses.

QUEVIURES I BOTIFARRES

C'AN TORRENTS

Banys, 86

restaurant-bar

L'ESCALA

ENTREPANS CALENTS Avda. Cabdill, 23
PLATS COMBINATS La Garriga

EL POU... CALENT
revista amb safareig

Director: Isabel-Clara Simó
n.º 4

Dipòsit Legal: B. 37 558-1978

COL·LABORADORS

Aurora Otero
Aurelio Rodriguez
Esteve Mas
Francesc Archs
Jaume Guardis
Joan Garriga
Jordi Llimarques
Jordi Valls
Josep Mas
Josep Mosquera
Manuel Porter
Manuel Vilar
Martí Sunyol (2)
Matilde Martínez
Pep Torra
Quique Alcántara
Ramon Mercader

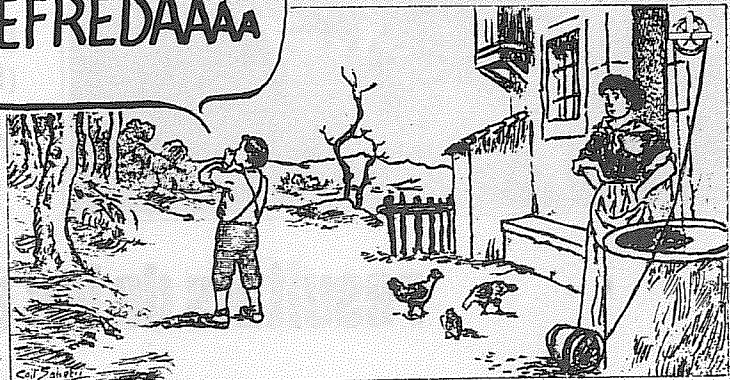
QUE US DIC
QUE EL POU
NO ES
REFREDAAAA

El Pou Calent, no es solidaritza necessàriament amb els treballs dels seus col·laboradors.

Redacció, administració i publicitat: Saturn, 2

Imprimeix: Impremta Tura
Calabria, 12 - La Garriga

Preu: 50 pessetes

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

NOM
COGNOMS
CARRER N.º
POBLACIÓ

se subscriu per 12 números a la revista El Pou... Calent, a partir del n.º i per un import de 600 ptes. Pels subscriptors de fora la població el preu serà de 700 ptes.

FORMA DE PAGAMENT:

- Mitjançant taló bancari a nom de «El Pou... Calent - revista amb safareig».
- Cobrament en el meu compte corrent / llibreta d'estalvis n.º
- Del Banc / Caixa
- Sucursal de
- Altres formes de pagament
- (Posi una creu a on l'interessi!)

Signatura

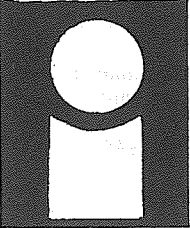
.....
SENYOR DIRECTOR DEL BANC / CAIXA
SUCURSAL CARRER N.º
POBLACIÓ

Distingit senyor: us demano que fins nova indicació, vulgueu fer efectiu l'import de la subscripció a la revista «El Pou... Calent», revista amb safareig, amb càrrec al meu compte corrent n.º

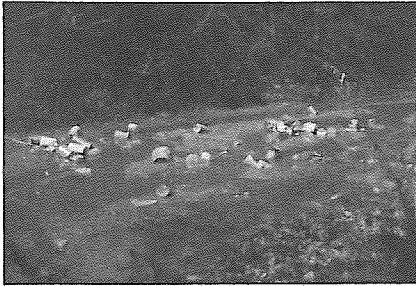
A la llibreta d'estalvis n.º

Atentament
Signatura

Si ja sou subscriptors, passeu aquest butlletí a una altra persona.

 <p>Pisos en venda a La Garriga FINCAS ANGLADA AGENTS DE LA PROPIETAT IMMOBILIARIA</p> <p>Apartaments en venda a Platja D'Aro CALABRIA, 86 - Tel 871 55 04 LA GARRIGA</p>	<h1 style="font-size: 2em; margin: 0;">Guardis</h1>
 <p>PINTOR P. IGLESIAS</p> <p style="text-align: right; font-size: 0.8em;">Baños, 12 Teléfono 871 49 36 LA GARRIGA</p>	<p style="text-align: center; font-weight: bold; font-size: 1.2em;">tapissats ferran</p> <hr style="width: 20%; margin: 10px auto;"/> <p>Taller: Ramón Pareras. 5 Tel. 871 45 75</p> <p>Particular: Tel. 871 49 43</p>

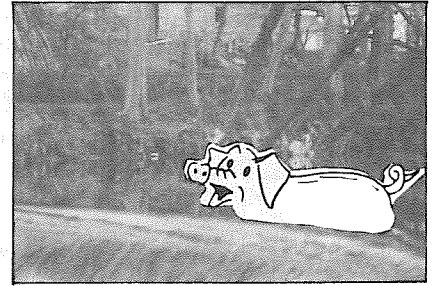
Qui t'ha vist i qui et veu.

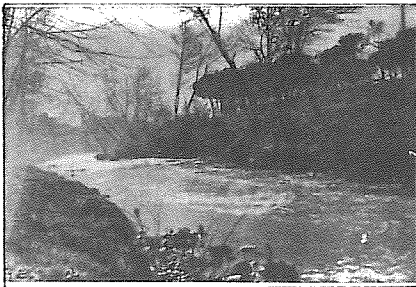
Què li han fet al riu Congost que tot apesta d'impureses i desprèn tants mals olors de bèsties mortes i despreses?:

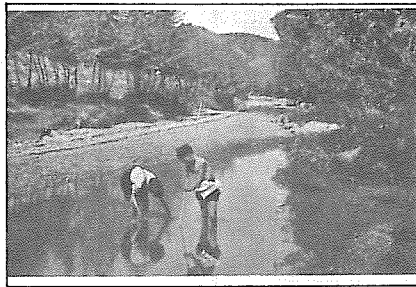
Oh! temps llunyans del riu Congost somnis daurats de ma infantesa on sols en queden grats records de la més bonica puresa.

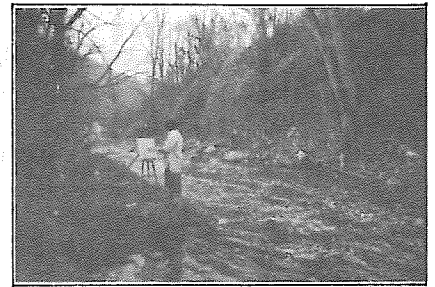
Aquells estius del riu Congost foren d'autèntica invasió des de juny a finals d'agost tot era pesca i natació.

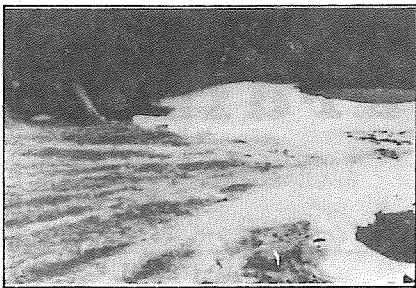
Les clares aigües del Congost corrien manses, sens fer-ne fressa formant racons en petits gorcs on feien del peix més fàcil presa.

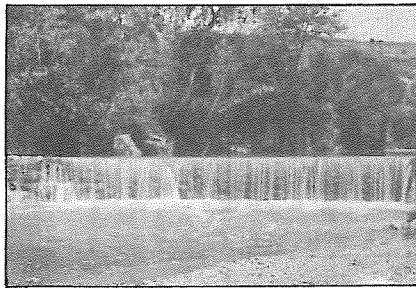
De la Garriga al Figaró el riu en fou palau dels crancs on el jovent amb il·lusió els agafaven amb les mans.

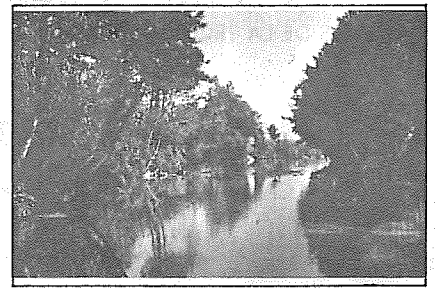
Pintors també al riu Congost n'inspirà amb sa bellesa i a més d'un en féu famós la rica naturalesa.

Qui t'ha vist i qui et veu Congost paradís de serps i rates de podrides aigües abundós i de porqueries tantes.

Inconfondible riu Congost tot quan abans en fores bellesa seràs molt brut i fastigós de continuar amb deixadesa.

Molt mal tractem el riu Congost quan ell sols ens dóna riquesa i ens durà mal infecció si el peix gros no s'interessa.

«Nuestras vidas son los ríos que van a dar en la mar, que es el morir». Realment Jorge Manrique no hauria escrit això en els temps actuals. El seu cinisme no arribaria a tant com per a comparar els rius d'ara amb cap mena de vida.

Abans, és clar, la gent acceptava bé la metàfora ja que veia la seva vida comparada a la del feliç barb que baixa, adés sorollosament, adés sinuosament, per les cristallines aigües fins a arribar a la tranquil·la mort abraçat per les ones marines. Certament tampoc no es tractava pas d'una mort tan dolça sinó més aviat salada, oi?, però és que tot no es pot demanar en aquesta vida.

Ara, en canvi, si algú encara té prou imaginació per a sentir-se barb en un rierol de muntanya no pot gosar mai pensar que arribarà al mar amb vida. Ha de saber clarament que la seva mort es produirà abans i en forma violenta. Tant pot ser d'una forma burda i barroera per mitjà d'una deposició fecal quan passi per un conjunt urbà, com de forma més sofisticada per mitjà d'una sal de mercuri quan passi per un polígon industrial.

El que hagi triat el Congost per a la seva experiència vital es pot trobar en tots dos casos, o qualsevol d'altre imaginable; quant a varietat no hi tindrà problema. Però si, malgrat tot, aconsegueix de sortir-se'n perquè té més vides que un gat que no canti victòria, que al final es trobarà amb un Besòs on ja tota supervivència cau dins dels límits de la ciència ficció.

És clar que tampoc no cal ser tan pessimista, ja que no tothom s'ha d'assimilar a un barb; si algú se sent més aviat rata o mosquit té la vida assegurada. I és que havíem oblidat que allà on hi ha algú que mor també hi ha algú que en viu.

CARTA EUROPEA DE L'AIGUA

L'aigua no coneix fronteres

- I — No existeix vida sense aigua. L'aigua és un bé preciós, indispensable per a totes les activitats humanes.
- II — Els recursos d'aigua no són inesgotables. És indispensable preservar-los, controlar-los i si pot ser, incrementar-los.
- III — Alterar la qualitat de l'aigua vol dir atemptar contra la vida dels homes i dels sers vius que depenen d'ella.
- IV — La qualitat de l'aigua ha de conservar-se en els nivells apropiats per als seus usos previstos i ha de satisfer en especial les exigències de salut pública.
- V — Quan l'aigua, una vegada utilitzada, es retorna al seu medi natural, no ha de comprometre l'ús ulterior, tant públic com privat que d'ella es pugui fer.
- VI — El manteniment d'una capa vegetal adequada, preferentment forestal, és essencial per a la conservació dels recursos d'aigua.
- VII — Els recursos d'aigua han de ser objecte d'un inventari.
- VIII — La correcta gestió hidràulica ha de ser objecte d'un pla establert per les autoritats competents.
- IX — La conservació dels recursos hidràulics implica un important esforç d'investigació científica, de formació d'especialistes i d'informació pública.
- X — L'aigua constitueix un patrimoni comú, el valor del qual ha d'ésser conegut per tots. Cada ú te el deure d'economitzar-la i de fer-ne ús acuradament.
- XI — La gestió dels recursos hidràulics hauria de realitzar-se dins el marc de la conca natural, per damunt de les fronteres administratives i polítiques.
- XII — L'aigua no té fronteres. És un bé comú que requereix la cooperació internacional.

L'AIGUA... UN PROBLEMA. EL RIU CONGOST

No existeix vida sense aigua. L'aigua és un bé preciós, indispensable per a totes les activitats humanes. (Art. 1, de la Carta Europea de l'Aigua).

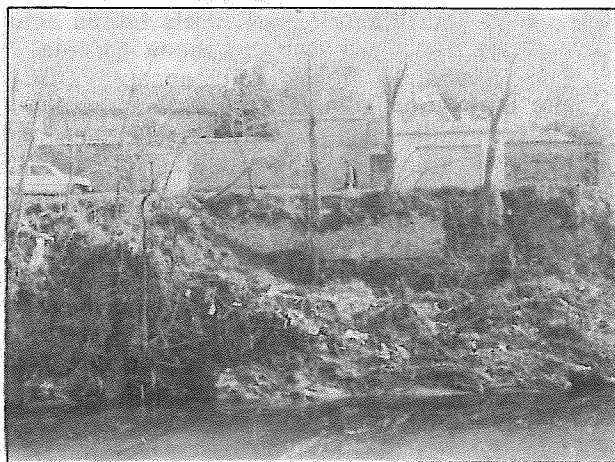
El riu Congost es mor, tothom coneix l'estat de deixadesa en el qual es troba i l'alt grau de contaminació que presenten les seves aigües. Aquest és un fet que ens ha de doldre i no tan sols per l'aspecte patègic que això representa, sinó també per la malversació d'un bé natural com és l'aigua i que a la nostra comarca no el tenim en l'abundància que voldriem.

De fet l'aigua ha jugat un paper molt important al llarg de la història. Ella ha condicionat la instal·lació de poblements humans i així trobem que la majoria dels nuclis més importants són a les vores dels rius, en la nostra comarca, la Garriga, Granollers, Mollet, Cardedeu, Sant Celoni, Montmeló Parets... en són un exemple i ha permès el desenvolupament d'una activitat econòmica l'agricultura, la qual fins fa pocs anys era la predominant a casa nostra. La presència d'aquesta aigua ha fet també que la industrialització comencés als llocs on n'hi havia, encara que en els últims anys ha començat a influir en gran mesura la facilitat de comunicació amb la gran ciutat.

Poc a poc però, la imatge del nostre riu s'ha anat deteriorant. La manca d'un control eficaç per part dels òrgans de l'administració ha fet que, a mida que ha anat passant el temps, el Congost i altres rius de la comarca hagin esdevingut riu-claveguera.

Hi ha un fet on hi voldria parlar: sovint tendim a pensar que l'aigua del riu és una cosa, i que l'aigua que treiem dels pous n'és una altra. Res més fals. L'aigua no la podem considerar per separat, quan un riu baixa ple, infiltra part de les aigües al subsòl, quan baixa buit, és el subsòl el que li torna part de les aigües cedides, i és per això, que malgrat faci temps que no plou sempre veiem baixar aigua. Un cop veiem això, és fàcil de comprendre que si degradem la qualitat de les aigües del riu, estem fent el mateix amb les aigües del subsòl, i l'únic resultat és que anem empobrint-nos en recursos.

Fins ara (i encara continuem), no hi ha hagut cap tipus de previsió ni control en les demandes i extraccions d'aigua per part de la nova indústria que ha anat arribant. D'aquesta manera, la capacitat de recursos d'aigua de la conca s'ha anat fent insuficient, i en anyades de clima sec es presenten problemes; això ha fet que molts pobles entre ells el nostre, haguessin d'importar aigua del Ter per a l'abastament de la població. Un fet és clar, si cada cop més, hem de dur aigua de fora la comarca, s'haurà de pagar més cara i no sols per part de les empreses que es van instal·lant, sinó que també és un encàrrec que haurem de pagar els que hi vivim. Fets com pot ser una industrialització incontrolada o grans projectes com és la ciutat de Santa Maria de Gallecs, faran augmentar el dèficit de recursos i una degradació encara més gran.

Veiem doncs, que de mica en mica, el que abans era un bé de fàcil adquisició i d'ús obert a tothom, s'ha anat convertint en una utilització abusiva per part d'unes poques mans, i fins i tot fent impossible tornar-lo a fer servir. El pitjor del cas és que ens hem anat acostumant a aquest fet, trobem molt normal que l'aigua que cau de la pluja no puguem abastar-la, trobem lògic també que ja no puguem anar a passejar pel riu, ni anar a banyar-nos o a pescar, i dissortadament també és normal que reconeixem els perills d'infecció que el nostre riu implica, i que fins i tot, gent que tenia un dret molt antic d'ús com els pagesos, vegin com aquest dret s'ha anat degradant sense cap explicació ni compensació. Sense una consciència clara de la gravetat del problema, difícilment trobarem mesures per a resoldre'l.

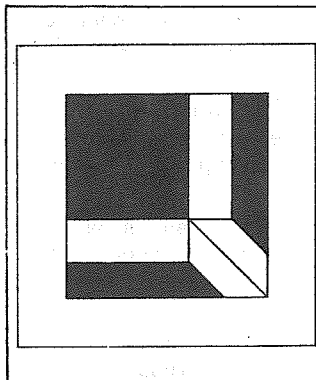
De tota manera la solució no és fàcil. Veiem que hi ha una pràctica abusiva d'abocament d'aigües industrials i urbanes, la gent hi sol llençar tot tipus de residus, i en el cas de la Garriga tenim l'abocador d'escombraries arran de riu. L'actual legislació sobre aigües contempla només un absurd sistema de multes i la possibilitat de tancament d'empreses. Aquesta última mesura crea un problema a Governació per la gent que es queda sense feina, això fa que mai no es posi en pràctica aquesta possibilitat. Ja fa anys que a molts països aquest sistema no és emprat, i l'Administració ho ha resolt per mitjà del cobrament d'unes taxes sobre l'extracció i abocament d'aigües per part de les empreses, això li permet de tenir uns recursos econòmics amb els quals pot finançar les mesures de correcció. Ja fa més de 10 anys però, que la «Confederación Hidrogràfica del Pirineo Oriental» té en projecte la construcció d'una xarxa de depuradores a la Conca del Congost, projecte que s'ha revisat i s'ha tornat a revisar i mai no l'acaba de posar en pràctica. De tota manera això pot representar els primers passos positius que es fan en aquest sentit. Quan el projecte tiri endavant, voldrà dir que per a la construcció i manteniment de les depuradores, els ciutadans haurem de pagar un nou impost. Ens agradi o no haurem d'avesar-nos a pagar per l'aigua que embrutem, com ja fan a altres països, però caldrà estar a l'aguait de com s'aplica aquest impost, de tal manera que el qui més embruti més pagui. Després s'haurà d'aconseguir la recuperació de les zones verdes a les vores del riu, i que pugui ser una zona d'esbarjo i no una gran claveguera.

JORDI COROMINAS

Administració de finques

Calàbria, 28
tel. 8714932 - (part) 8716230
LA GARRIGA

GARGULLA

MARGINATS

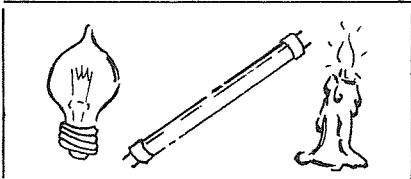
Elevem la nostra més enèrgica protesta perquè el dia de Sant Antoni Abat, el Senyor Rector no va anar a beneir els gossos reclosos al departament municipal construït per a ells. Ens sorprèn, sobretot, perquè va ser la Democràcia Cristiana de l'Ajuntament qui va encarrilar la idea de l'esmentat departament.

PILOTES! PILOTES!

Davant la possibilitat que el col·legi de les monges acabés aviat els torrons, la junta de l'Associació de Pares va enviar una panera de Nadal a la direcció.

I NOSALTRES TAMBÉ

Es proposa de trasvassar el Congost a l'Ebre i la Mare de Déu del Pilar diu que prefereix ser francesa.

LLUM, LLUM I MÉS LLUM

Sembla que l'empresa Novalux vol tancar per falta de beneficis. Els treballadors ho addueixen a que la multinacional Philips se'ls emporta tots.

Els treballadors de la Novalux es van manifestar públicament el dissabte dia 19 de gener per a demanar més llum a la gestió empresarial. La direcció els va contestar: «Lámparas Philips, mejores no hay».

PISTA POLIESPORTIVA COBERTA

Finalment serà construïda en els terrenys de Can Violí. Diuen que és per l'entrebanc que suposa fer-la en l'actual pista municipal n.º 1, sense que s'hagi aprovat el Pla General d'Urbanisme. De fet és el lloc ideal per a la gimnàstica rítmica i pel patinatge artístic.

UN QUE HO APROFITA TOT

El senyor Nualart ha aprofitat la portada de l'últim llibre de la Núria Albó per fer-se una pancarta.

PER QUÈ SEMPRE SÓN MÉS BONES LES MONGETES A CAL VEÍ

De tots és coneguda la notícia del tren anglès que fou obligat a recular cap a l'estació perquè un passatger que havia arribat a l'hora en punt reclamava el seu dret a agafar-lo.

Quan hom llegeix això pensa automàticament en la RENFE. Aquí no ho farien pas això, ens diem; aquests anglesos són una colla de carregats de punyetes.

En realitat això és una pura calúmia. Ningú no pot dir que la RENFE no faria el mateix en un cas similar perquè mai no s'ha donat aquesta similitud. O és que potser algú ha vist mai que un tren hagi arribat a l'estació a temps per a poder sortir abans d'hora?

ÉS LÒGIC

La plaga de robatoris que ha inundat la Garriga no ha afectat encara cap dels símbols més representatius del poble. Per sort ningú no ha robat les excavacions romanes ni la Doma, la moto d'en Moscart o els pantalons de la Núria Albó.

SARDINES

Voldríem fer una llista dels que engany han enterrat la sardina, però no ens atrevim per impotència. És un dir.

ALERTA TROTSKYSTES

Sabem de fonts fidedignes (agència P.S.U.C.) que el Ramon Mercader que va matar Trotsky no té res a veure amb el nostre poeta col·laborador. El dirigent soviètic només llegia prosa.

EL SUC DEL P.S.U.C.

El nostre conciutadà Jordi Corominas es presenta a les eleccions per al Parlament de Catalunya per la llista del P.S.U.C.

Per veure si fa algun puntet ens publica un article en el present Pou. Ell no ho fa constar per modèstia però val a dir que el suc que diu que baixa pel riu no té res a veure amb el seu partit.

EN TARRADELLAS S'HA SUBSCRIT AL POU...

L'Honorable s'ha subscrit al Pou..., en carta del 27 de gener d'aquest any, després d'haver comprovat la nostra gran qualitat, riquesa periodística, veracitat informativa i transparència de gestió.

Pots estar tranquil Tarradellas, et queden dos mesos curts però distrets.

CARNESTOLTES

A la Garriga no hi va haver Carnestoltes, perquè qui més qui menys ja va disfressat tot l'any.

SAFAREIG

CASSOLADA OLÍMPICA

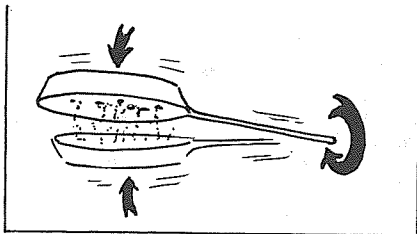
En lloc de «la cruss» del Passeig ara hi haurà unes cassoles que si bé trenquen amb el conjunt arquitectònic, vénen a ser un homenatge a l'Olimpíada, posada en entredit pels honrats i honestos —això sempre— americans. Recomanem, però, una utilitat més pràctica: que si l'Ester troba les gàbies petites, hi tanqui els gossos i així els infants del Sant Lluís hi podran tirar rosegons de pa.

NOTÍCIA

En Suárez vindrà a la Garriga durant la campanya pel Parlament. És mentida, però queda molt bé.

LA PAELLA

Mossèn Manel, el dia dels burros, va dir que tenia la paella pel mànec. El problema és que no va dir si la tenia cara amunt o cara avall. Si la té cara avall, se li escaparà tot Déu.

ADÉU SURIGUÉ

Per fi ho has abandonat tot. No t'avenen les grosses pilotes del futbol i també has abandonat les petites de l'hoquei. No n'hi ha per tant, home!!

THE END (O LA FI)

Voliem explicar com va ser el robatori de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona però no ho fem perquè tothom ja ho sap.

El que potser no sap gaire gent és que els pressumptes delinqüents ja han estat detinguts.

NOTÍCIA DE L'AJUNTAMENT

La Immaculada i Sant Lluís es volen ajuntar. El rector, tot i que ho veu amb bons ulls, preferiria poder beneir una unió més estable. Entre els pares dels interessats sembla que hi ha algunes divergències sobre la dot que aporta cadascú.

MENÚ DE QUARESMA

1 — PAELLA D'ARRÒS AMB PEIX

(La paella la posa la Parròquia, naturalment)

2 — FRITADA DE PEIXOS

(Pescats en el Congost, és clar)

2-bis — BOTIFARRA

(Pels qui tinguin la butlla de la Santa Creuada o pels qui no trobin peixos en el Congost hi ha a la seva disposició la botifarra que va fer en Nualart a l'Alcaldessa el dia que aquesta li va demanar la dimissió. Esperem que no sigui somalla)

3 — BUNYOLS

(Que alguns de l'Ajuntament fabriquen amb la rapidesa pròpia d'aquesta especialitat culinària)

POSTRES

A triar segons el vostre ideari

1 — Pels d'esquerres:

CONFITURA DE CABELL D'ÀNGEL

(De les carbasses dels estudiants que han fet vaga)

2 — Pels de Convergència i Unió:

CONFITURA DE CARN DE GOS ADOBADA

(El primer gos que ha estat afusellat després de romandre 15 dies a la gàbia, ja està en procés de confiturització. Esperem que per Quaresma estigui a punt)

3 — Pels de dretes:

CONFITURA DE PRUNES

(De les pruneres d'en Nualart)

LYDIA

TEIXITS

Barcelona, 21 GRANOLLERS

biblioteca de "la Caixa"

noves adquisicions

RELIGIÓ

L'Església Catalana al segle XX
Historia de las religiones
Mitología clásica

CIÈNCIES PURES

El chimpancé y los orígenes de la cultura
Matemáticas. Ejercicios resueltos; 3 vol.
Introducción a la estadística matemática
El sistema solar
Introducción a la cristalografía
Rocas y minerales
Antropología física
Biología
Ecología y desarrollo

CIÈNCIES APLICADES

La cuestión homosexual
Medicina interna; 2 vol.
Teoría y práctica de la Televisión
Contactos con extraterrestres
El A.B.C. de la plantas de interior
El libro de las flores y las plantas
Contabilidad. Principios, técnica y aplicación actualizada
Psicología de la publicidad y de la propaganda
Guía per a conèixer els arbusts i les llanes

BELLES ARTS

Revelo mis fotos
Revelada copia y ampliación
El laboratorio en casa
Enciclopedia ilustrada de fotografía amateur
Enciclopedia práctica de la fotografía
Fotografía en color

Arte y técnica en fotografía
La nueva técnica fotográfica
Macrofotografía práctica
Cuerda y cordel
Macrame
Trabajos textiles hilos y tejidos
Guía de refugios de Cataluña
Diccionario del arte actual
El arte y el hombre; 3 vol.
El arte y el mundo moderno; 2 vol.
España en color
Técnica de la cerámica
Les obres de restauració de l'Església Parroquial de Sant Pere de Terrassa a finals del segle XIX

LITERATURA

Antologia poètica de Salvador Espriu
Espill o el llibre de les dones
L'Atlàntida
Contes
Curial e Guelfa
Cròniques de la veritat oculta
Clàssics i moderns
Poesies escollides de Josep Carner
Sainets del segle XX
Poesía española medieval. Antología

NOVEL·LA

Jo! Memòries d'un metge filòsof
Les Closes
Ventada de morts
Silenci endins
Un home qualsevol
La vida i la mort d'en Jordi Fragonal
L'amant de Lady Chatterley
Pares i fills
El marge
El carrer de les camèlies
S'han deixat la clau sota l'estora

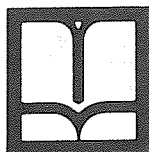
Laura a la ciutat dels sants
L'hereu Noradell
L'anarquista nu
Los bulevares periféricos
Un mundo feliz
Narciso
Yo Claudio
Claudio el dios
El factor humano
Raíces
Holocausto
En el balneario
La casa de Jampol
Hijos de papá
Los argonautas
Trópico de capricornio
Historia de Rampa
La túnica azafrán

HISTÒRIA I GEOGRAFIA

Filosofia e historia de la civilización
Historia de la cultura occidental
España
Por el Pirineo Navarro
100 españoles y Franco
La Garriga. Guía arquitectónica
La nacionalitat catalana
Catalunya llibre de l'any 1978
Atlas geogràfic històric i comarcal de Catalunya
Atlas de les Illes Balears

BIOGRAFIES

Conocer Leonardo de Vinci y su obra
Conocer Oscar Wilde y su obra
Conocer Proudhon y su obra
Conocer Neruda y su obra
Conocer Beckett y su obra
Pau VI home i Papa
Personatges

OBRA CULTURAL

DE LA CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"
de Catalunya i Balears

PORTEM AL POU...

LA COMISSIÓ ENCARREGADA DE PORTAR ENDAVANT LA MANCOMUNITAT DE L'ALT CONGOST

Una vegada hi havia un riu a la vora del qual la gent passejava, pescava, es banyava... en fi, feia totes les coses que es poden fer en un riu, fins i tot el riu servia per a tot el què ha de servir. Un bon dia però varen posar-hi una fàbrica, després una altra, i una altra, i una altra... I el riu va començar a baixar ple d'escuma, de porqueria i l'aigua va disminuir...

Els vilatans primer no varen donar importància al fet: «Les fàbriques ens aporten el progrés!». Sí, la vila va ser més gran, més rica, i les viles de més amunt van anar seguint totes el mateix procés. I el riu cada vegada baixava més brut, més negre, més pudent, i com que no venia d'aquí, la gent hi tirava escombrires i les rates hi feien niu... i no es podia viure al costat del riu, ni tampoc menjar el què regava la seva aigua. Fins que un dia, alarmats pel caire que havia pres la situació, uns quants vilatants dels pobles que el riu travessava varen reunir-se per mirar de cercar solucions al problema.

I tots sabem del cert que això no és un conte ni una vella història. El que és dramàtic i llastimós és que és un fet real. Una veritat, que el Congost fa només quinze anys era un riu ple de vida i ara és un riu mort, una claveguera. Que el procés d'industrialització de la seva conca s'ha portat a terme amb la passivitat de tots, i el resultat ara el veiem i el patim. I no ens consolem pensant que això passa arreu. No és veritat.

Què es pot fer? Interpretant aquella voluntat de trobar alguna solució al problema, hi ha una comissió sorgida dels Ajuntaments de l'Alt Congost que vol portar endavant una mancomunitat de tots els pobles que la formen, amb la fi d'arribar a depurar totes les aigües destinades al riu. Intentant d'aquesta manera, poder-lo salvar. D'aquesta comissió hem portat al Pou per tal d'explicar què significa aquesta futura mancomunitat Martí Sumol de la Garriga, Jordi Bruguera de Centelles i Pere López d'Hostalets de Balenyà, tots ells regidors de sanitat.

POU: —Com va sortir la idea de la mancomunitat?

Pere López: —Va sortir arrel d'una trobada informal a Aiguafreda entre els Ajuntaments de la Conca de l'Alt Congost on es va parlar de la preocupació d'aquests Ajuntaments pel sanejament del riu. Els d'Aiguafreda van explicar que l'anterior consistori havia fet uns passos per a solucionar els problemes que havien quedat encallats.

Jordi Bruguera: —Es va anomenar una comissió gestora de la mancomunitat de la qual en formem part nosaltres tres.

POU: —Quins són els pobles de la Conca de l'Alt Congost?

Pere L.: —La Garriga, El Figaró, L'Ametlla, Tagamanent, Aiguafreda, St. Martí de Centelles, Balenyà, Tona i una mica tangencialment, Seva. Cal dir que Tona aboca les aigües brutes a l'altre vessant, però també estan interessats en la mancomunitat del Congost perquè hi ha algunes cases de pagès que hi aboquen residus.

POU: —Quins tràmits s'han de seguir per legalitzar la Mancomunitat?

Martí Suñol: —S'han de redactar uns estatuts on s'especifiquin les seves finalitats. Cada Ajuntament va nomenar un regidor delegat per a fer aquest treball i ara s'està buscant una persona tècnica que el redacti. Un cop haurà anat al Consell de Ministres quedarà aprovat. Aquests tràmits solen durar uns quatre o cinc mesos.

POU: —Quins són els objectius de la Mancomunitat?

P. L.: —Hem de sanejar el riu perquè la vida hi torni.

M. S.: —A més del sanejament del Congost la Mancomunitat s'ocuparà de solucionar problemes ambientals (escombrires, etc.). Entre tots podem fer més pressió. Tenim més força.

M. S.: —Tots érem conscients que era un problema molt greu i sabíem que alguns Ajuntaments anteriors havien fet els primers passos. Era qüestió de saber com els havien enfocat i prosseguir-los, i per això ens vàrem anar a informar a la «Confederación Hidrogràfica del Pirineo Oriental», i allà vam veure que la cosa estava a

les beceroles. Només hi havia una acta conjunta amb la signatura d'un enginyer en la qual es comprometien a fer un projecte de «saneamiento» pel qual es demanava el 50 % del pressupost mitjançant una subvenció a fons perdut. A la Confederació ens varen dir que això s'havia tramitat i que el Ministeri d'Obres Públiques havia informat favorablement acordant un milió cinc-cents mil pessetes per començar. O sigui que la subvenció està concedida però no cobrada. I ens van dir que no es començava l'avant projecte perquè no s'havien rebut les pessetes. De tota manera han començat a fer treballs topogràfics.

POU: —Què comprèn l'avant projecte?

LA MANCOMUNITAT DE L'ALT CONGOST

M. S.: És un estudi tècnic de les depuradores de cada poble i de la depuradora final.

P. L.: —Cal assenyalar que en aquesta acta no hi entrava el poble d'Hostalets perquè deien que ja tenia una depuradora, quan tots sabem del cert que aquesta no estava ben dissenyada i no ha funcionat mai. Era per cobrir l'expedient, per això ara ens hem afegit a les accions.

J. B.: —Parlant d'això penso que seria absurd de fer actuacions unilaterals i que cada poble actués independentment.

M. S.: —Tornant al tema de la nostra anada a la Confederació, la veritat és que vàrem sortir desinflatats perquè ens van dir que no hi havia diners, només assistència tècnica. També vam veure que s'havien de fer estudis sobre les aigües residuals i altres sobre les aigües industrials i que algunes indústries com les teneries necessitarien una predepuració. També se'ls va demanar ajuda del 50 % sobre el cost total de la construcció.

POU: —Quins terminis es poden calcular perquè aquests estudis estiguin a punt?

P. L.: —No ens en varen donar cap. Tot està en funció del milió i mig.

POU: —Però podem dir quatre o cinc anys?

P. L.: —No es pot dir. La política del Govern no promou la inversió pública. Es preveu difícil.

J. B.: —No és un treball a curt termini. No es pot mirar amb aquesta perspectiva.

POU: —Heu pensat amb l'ajuda de la Generalitat?

M. S.: —Tenim demanada una propera entrevista ja que pensem que es podria aconseguir l'ajuda a través de la Comissió d'Obres i Serveis. D'aconseguir-ho guanyariem en rapidesa i eficiència.

POU: —Quins són els principals problemes de la contaminació en el Congost?

M. S.: —Les indústries, sobretot les teneries, els teixits i metallúrgiques.

P. L.: —A Hostalets les indústries càrniques.

M. S.: —En l'aspecte de les aigües residuals la contaminació no és gaire important i s'autodepura ella mateixa per oxigenació. Però el cabal del riu ha disminuït.

J. B.: —De tota manera s'ha de dir que les aigües residuals que són les que surten de les vivendes, surten cada vegada més contaminades pels productes detergents de la neteja domèstica.

M. S.: —Com a nota positiva cal dir que El Figueró aporta un cabal d'aigua neta per una de les seves torrenteres.

POU: —Dieu que no hi ha terminis fixats, d'aquí uns anys, els projectes ara iniciats, no seran insuficients?

J. B.: —No crec que es produeixin uns augments de contaminació tan alts com fins ara. La contaminació augmenta però més lentament.

M. S.: —Ara hi ha més control en la depuració.

P. L.: —Si els Ajuntaments a l'hora de donar permisos a les indústries controlessin la seva ubicació i la seva contaminació, es frenaria una mica el seu augment.

J. B.: —El procés d'industrialització porta el de la degradació del riu i la solució d'aquesta degradació costa uns diners. El problema és saber qui ho ha de pagar. Amb la crisi d'indústria que hi ha només falta que en aquests moments hagin de pagar unes despeses per les depuradores; diuen que en aquests moments no poden.

PERRUQUERIA

Emmy

Carrer de la Cava
LA GARRIGA

ENTREVISTA: LA MANCOMUNITAT DEL RIU CONGOST

POU: —Els Ajuntaments anteriors sn els culpables de la degradació del riu?

M. S.: —Si haguessin actuat seguint la legislació vigent, el Congost no s'hauria contaminat.

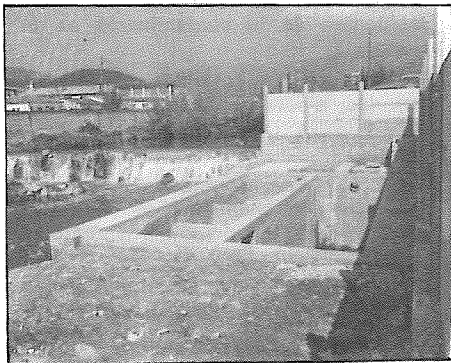
P. L.: —Els problemes de la contaminació estan regulats per la llei d'indústries nocives, perilloses i tòxiques. Cal que hi hagi un control permanent. Els anteriors Ajuntaments no ho varen controlar. També cal dir que no tenien gaire força. Les indústries preferien més pagar les multes que posar depuradores.

M. S.: —A més, «Indústria» dona molts permisos. No tota la culpa la tenien els Ajuntaments. Tot era conseqüència d'una situació.

J. B.: —A Centelles un factor que jugava era el caciquisme. Els més potents de Centelles influenciaven l'Ajuntament i aquest feia els ulls grossos.

POU: —Penseu buscar assessorament i col·laboració entre les persones dels vostres pobles?

M. S.: —Sí, sí. Fins ara tot són converses però ja tenim un cas concret amb la Pepita Reixac, farmacèutica de Balenyà, a la qual li hem encarregat un estudi.

P. L.: —Una vegada legalitzada la Mancomunitat es regularà el finançament i les aportacions i podrem pensar més en aquest tipus de col·laboracions.

POU: —Coneixeu experiències de comunitats d'altres pobles de la conca d'un riu?

J. B.: —No en sabem d'altres. En una de les nostres reunions va venir el conseller de Sanitat de Sant Adrià del Besòs i va quedar molt impressionat per aquesta iniciativa pensant que es podria intentar en la conca del Besòs, els problemes de la qual són pitjors que els nostres.

POU: —Coneixeu iniciatives semblants a altres països?

P. L.: —No, sabem que a Alemanya per exemple han posat unes mesures a temps, però només ho coneixem de referències.

POU: —Veieu possible tornar la vida al Congost?

M. S.: —Al Congost no hi ha vida, és un riu mort i no som optimistes pensant que aconseguirem que el riu torni a ésser com abans. En canvi sí som optimistes quant a tornar-li la vida.

J. B.: —Si es pot aconseguir que les aigües baixin netes, la neteja dels marges es fa per si mateixa i el repoblament de peixos és possible.

M. S.: —Quant als arbres hi ha una política de repoblació per part d'Icna.

POU: —Com lluitar contra les rates?

M. S.: —Si el riu i les voreres del riu són netes no hi ha possibilitat que les rates hi facin niu. Avui dia un dels principals problemes del Congost a la Garriga és l'abocador incontrolat d'escombraries i l'escorxador.

POU: —Salvarem el Congost?

P. L.: —La voluntat hi és.

J. B.: —Jo penso que es pot tornar la vida al riu, però no a curt termini.

El final d'aquesta història queda entre interrogants. Tornarem a veure el riu net? Podran els pescadors tornar a gaudir de la pesca? Podrem banyar-nos-hi altra vegada?

MERCÈ / MATILDE

CAN PERRIS

CINE ALHAMBRA

actualitat

anàlisi química del congost

Detergents	ppm ABS	3,00	*
Crom total	ppm Cr ⁺³	13,70	*
pH	ud. pH	7,50	
Resistivitat	ohm. cm	82	*
Duresa total	ppm CO ₂ Ca	584	
Duresa Permanent	ppm CO ₂ Ca	199	
Residu sec	mgr/l	8.469	*
Alcalinitat	ppm CO ₂ Ca	385	
Clorurs	ppm Cl	5.035	*
Sulfats	ppm SO ₄	470	
Nitrats	ppm N-NO ₂	0,014	
Nitrits	ppm N-NO ₃	0,088	
Fosfats	ppm P-PO ₄	1,180	*
Calci	ppm Ca ⁺⁺	152	
Magnesi	ppm Mg ⁺⁺	46,9	
Ferro	ppm Fe ⁺⁺	1,00	*
Manganès	ppm Mn ⁺	20,020	
Sodi	ppm Na ⁺	3.850	*
Potasi	ppm K ⁺	170	
Silice	ppm SiO ₂	—	
Amoníac	ppm N-NH ₄ ⁺	9,45	*
C.O.	ppm O ₂	114,0	*
O.D.	ppm O ₂	0,0	*
D.B.O.	ppm O ₂	814	*
N. Orgànic	ppm N	28,35	*
P. Orgànic	ppm P	0,140	

cula als cinc dies d'incubar l'aigua a 20° C. arriba a 814 pp.m., quan el valor normal no hauria de passar de 10 mgr. pp.m.

Tot això ens indica la manca de poder autodepurador del nostre riu, conseqüència també del seu baix cabal.

Per altra banda, la concentració d'elements tòxics també supera en la major part dels casos els límits establerts com tolerables; és el cas del Crom trivalent —13'7 pp.m.— quan el valor tolerable és 2. Altres matèries, de toxicitat variable, estan a nivells molt superiors als desitjables, com és el cas dels detergents, la matèria orgànica, els clorurs, el ferro, el manganès, el nitrogen orgànic...

Evidentment, en èpoques de major cabal la contaminació és menor en quedar més diluïda la concentració dels elements en dissolució. Tot i això em sembla que l'esquema adjunt i aquesta breu explicació pot ajudar a fer-nos càrrec de la importància del problema, ajudant-nos també a col·laborar —cadascú des del seu lloc: de simple ciutadà, de regant o d'industrial— a la seva solució, o almenys al seu millorament.

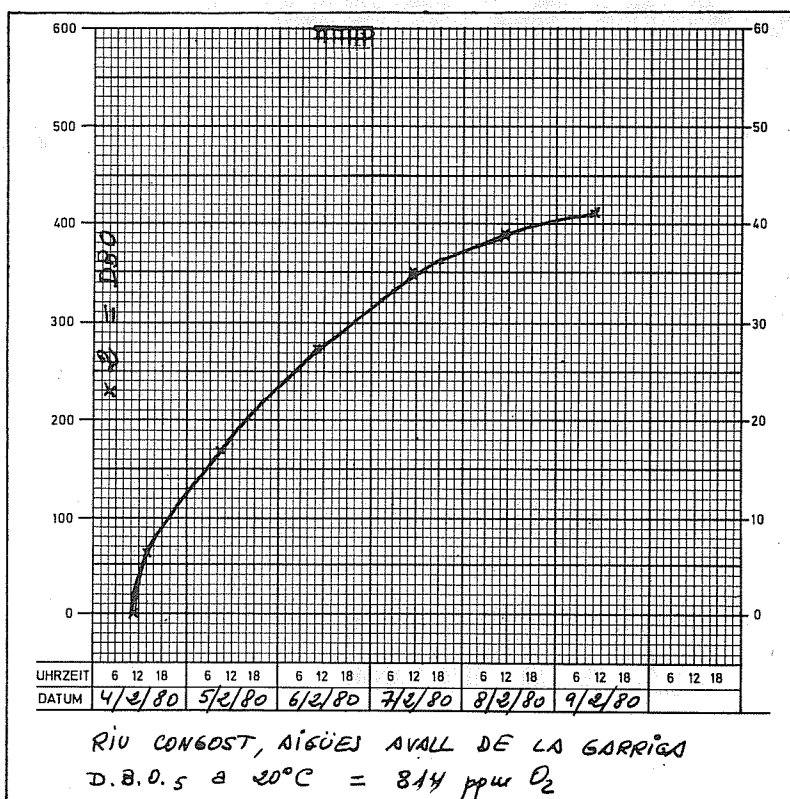
M. S.

EXPLICACIÓ ANÀLISI

La lectura dels resultats de l'anàlisi química d'una aigua ens diu ben poca cosa si desconeixem les xifres normals admeses per la legislació vigent. Em sembla que s'escapa de la intenció de la nostra revista fer una exposició valorativa, punt per punt, dels resultats obtinguts; però sí que cal donar-ne una idea general, en els seus punts més essencials.

Tots sabem que l'aigua del riu baixa feta una porqueria; però, fins a quin punt? I més encara a la sortida del polígon del Congost, on ja s'han ajuntat totes les aigües d'ús domèstic i les industrials i que és el lloc on s'agafa la mostra per analitzar.

Un dels punts més importants per l'autodepuració de l'aigua dels rius és l'oxigenació, o sigui el poder de l'oxigen que duu en dissolució. És el que passa en els rius de cabal abundant i curs accidentat, on la quantitat d'oxigen dissolt és alta i la destrucció de molta matèria orgànica pràcticament automàtica. Doncs bé, segons l'anàlisi efectuada, la quantitat d'oxigen dissolt en la mostra agafada és nul·la —0'0 ppm—. Relacionat amb això hi ha la D.B.O. —demanda bioquímica d'oxigen— o sigui la que es necessitaria per a una acció depuradora suficient; aquesta D.B.O., que es cal-

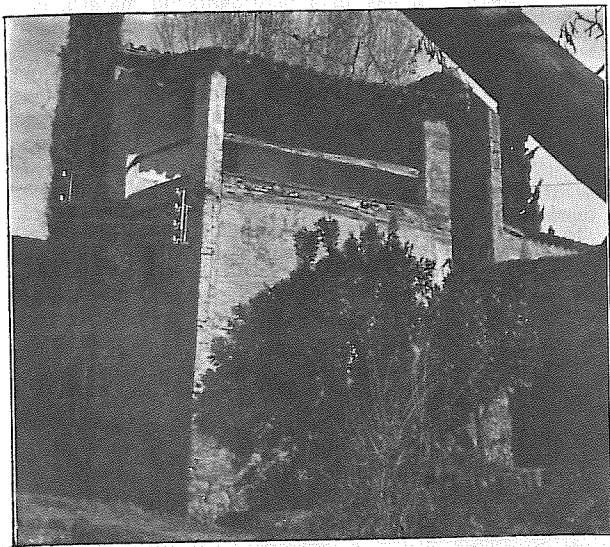

A L'ENTORN DEL REC MONAR

Parlar del Congost ens porta a parlar del rec Monar, com a apèndix del seu pas per la Garriga. Durant molts anys ha representat un gran progrés per a l'agricultura garriguenca. En l'actualitat ja no és el que era, però per als pocs pagesos que queden encara és força important.

Fem una ràpida ressenya històrica:

Antigament arribava només fins a Blancafort i servia per fer funcionar el Molí. Al segle XVI ja existia i prenia el nom de rec «Molinar». L'aigua es tornava a llençar a la riera. Després d'un acord entre la comunitat de la Garriga i els amos del Molí de Blancafort, per aprofitar-la, al segle XVIII es construí en el traçat actual. L'antic nom «Molinar» va passar a Monar, que antigament volia dir «molí d'aigua».

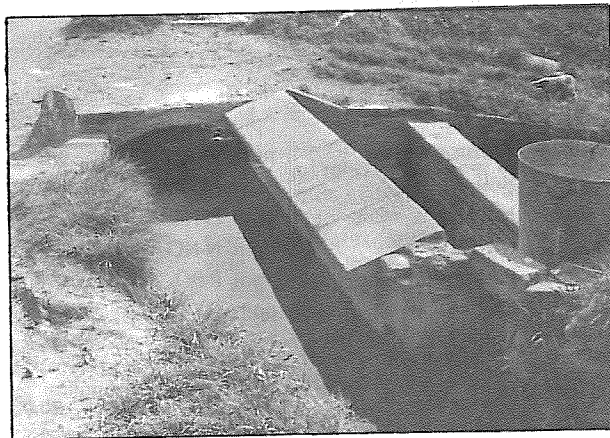

Es creà una comunitat de regants que encara existeix, la qual pagava un menador, que era l'encarregat d'aconduir l'aigua en tot el recorregut. El menador va existir fins fa uns deu anys.

Per tal d'anar veient tot el recorregut, avui els menadors serem nosaltres. Ens arribem a Gallicant i obrim la fibla d'entrada d'aigua. La bruta aigua del Congost comença el seu recorregut. Anem baixant arran de carretera i després de treure un cotxe que s'hi havia estimbat, ja som a can Palau. Arribem de seguida a Blancafort on l'aigua es va dipositant poc a poc a la bassa.

Parlem una mica del Molí: l'aigua de la bassa quan saltava movia unes rodes que degudament sincronitzades farien voltar les dues moles que hi havia, una per moldre fi i l'altra per moldre més gruixut. Fins l'any 1960 es molia cada dia i quan hi havia molta feina, fins i tot de nit.

Anem tirant una mica més avall: al carrer de Querol trobem l'únic safareig que queda actualment del rec Monar. Algú encara hi fa la bugada i alhora «safareig».

Òndia tu, musclos!! Però no, de seguida veiem que estan buits i que algú els ha tirat per veure si criaven.

Continuem la baixada i aturem-nos a can Caralt: encara a principis d'aquest segle, el ferrer de tall aprofitava l'aigua del rec embassant-la i fent-la saltar. La força de la caiguda movia la mola amb la qual feia i esmolava ganivets, volants, etc.

Durant tot el tros que ja hem recorregut trobem fibres a dreta i esquerra, cosa que evidencia la importància del rec per al regadiu dels camps.

Continuem; passat el safareig de can Gubern (més o menys al darrera del Forn del Sol) les clavegueres són les protagonistes. Veiem com el rec va augmentant de nivell i l'aigua cada vegada és més bruta. El rec és la claveguera del centre del poble. Els túnels per on passa, són un entrebanc per al seu fluïd discórrer i les embussades són ja freqüents.

Continuem una mica més i arribem a la fibla del judici (50 mts. més avall de l'escorxador): A partir d'aquí el rec es bifurca en dues branques que es tornen a ajuntar una mica abans de ca n'Illa. Sembla ser que aquest nom ve d'un procés que hi hagué entre els regants d'un brançal i de l'altre.

Més enllà de les 4 carreteres el rec ja torna a ser descobert i tornem a veure una altra vegada les fibres que degudament obertes, permeten el pas de l'aigua per regar els camps del sud de la població.

I arribem ja a ca n'Illa, on es torna a ajuntar amb el Congost. El recorregut ha estat llarg, d'uns 5 quilòmetres. Esperem que no us hàgiu cansat gaire.

ELS MENADORS

boutique d'infants
el niu

Calabria 63

Telefon 8715048

LA GARRIGA

ALIMENTACIÓ
LLUÏSA

Calàbria, 16 - Telèfon 8714790 - LA GARRIGA

Recuperem la nostra història

ei! si pot ser

ALGUNES NOTES HISTÒRIQUES SOBRE EL RIU CONGOST I EL PONT DE LA DOMA, O COM RECORDEM QUAN HI HAVIA AIGÜA I CALIA UNA BONA PASSERA PER TRAVESSAR LA RIERA

(I) En el centre de Migjorn del terme de la Garriga, que comprèn tota la part Sud fins arribar aproximadament a la línia formada per les carreteres de Samalús i de l'Ametlla, hi ha una faixa de terres que han estat dipositades en el període geològic actual, pel riu que anomenem Congost. Formen per tant, l'antic llit del riu, on hi ha les hortes i les terres planes dels volts de Ca N'illa, de Can Terrés i de sota Rosanes, entre altres. O sia, part de l'actual Pla del S.O., que bo fa de dir aquí, ens pot engegar la Garriga a la riera, de no donar-li una solució mínimament satisfactòria.

La zona Central del terme, la més extensa, està partida per dues estretes tires, una d'elles que és la que ens interessa destacar ara, formada per allvions del Congost, i que hom troba estesa de manera aproximada, entre el riu i la carretera de Vic.

A la zona Nord del terme, que no és pròpiament zona del Vallès, hi ha un tros estret, congost, que segurament dóna nom al riu.

Probablement, com Pau Vila explica en el seu llibre «La Comarca del Vallès», les rieres d'aquesta comarca que durant molt temps estan i estaven seques, haurien servit com a pas pels romans. Això fa pensar que també el Congost podia haver estat emprat com a medi de fàcil comunicació, entre la Plana de Vic i el Vallès, però no cal oblidar que a més d'això, trobem a la Garriga, les restes d'una via romana que hi passava, procedent d'Ausa, o sia Vic, abans de trobar-se amb la Via Augusta.

(II) Des de començament del nostre segle, l'Ajuntament es preocupà pel pont de la Doma. Evidentment baixava molta més aigua que no pas ara, i per això, a 8 d'octubre de 1911, aquell organisme pagà 300,— ptes. per a la construcció d'un mur que servís de defensa del pont esmentat. Ara les hauria de pagar diàriament, perquè baixés aigua clara i neta. No en tingueren prou amb això, i per aquest motiu, el mateix any acordà —segons es desprèn de l'arxiu municipal— estudiar la manera de reunir «recursos para la construcció de nueva planta del puente de la Doma, situado sobre el río Congost, en vista del peligro que ofrece por su estado ruinoso el de madera existente». D'això fa aproximadament 70 anys i la Garriga tenia uns 2.200 habitants.

I anem pel pont, nou, de ferro, de la Doma. L'any 1921 (uns 2.500 habitants tenia llavors la Garriga), s'inaugurà el pont actual. El tinent d'alcalde Sr. Wynn, sembla que

actuà decididament per tal d'aconseguir la recapta de diners necessaris pel pagament del pont a inaugurar. El seu preu, apunteu-vos-ho: 35.000,— ptes. Ara, no n'hi ha per comprar-se'n moltes de les motos que hi passen per damunt. Com que no varen rebre's diners dels organismes superiors, els administrats es varen haver de rascar la butxaca, a raó del següent: Els estiuejants pagaren donatius per valor de 12.400,— ptes. Els del poble, 8.100,— ptes. canades també amb donatius. La resta, o sia 14.500,— ptes. les pagà l'Ajuntament. La inauguració, que fou el dia 20 de novembre de l'any 1921, tingué lloc amb molta solemnitat, i el Sr. Wynn, digué entre altres coses, que la Garriga escrivia «amb fermes lletres de ferro una data memorable en llur història».

(III i darrer) Si féssim una enquesta, quins resultats ens donarien les preguntes següents:

— Quanta gent pesca al Congost? (Cosa que aquí a la Garriga es feia força).

— Quanta gent va a berenar-hi els capvespres d'estiu? (Les esqueixades a la font de les famílies garriguenques eren ben normals fa alguns anys).

— En quin lloc pots banyar-t'hi com anys enrera es feia?

— Quin resultat heu obtingut anant a fer un passeig en barca, com abans s'havia fet sense pudors d'escombraries, ni de fums de fàbriques, ni d'aigües contaminades...? Les respostes les podríem llegir enmig de la Plaça de l'Església, i decretar uns dies de dol.

JOAN GARRIGA

IMPRESA RÀPIDA - OFFSET
FOTO-ESTUDI - MATERIAL FOTOGRÀFIC

Calàbria, 12 Tel. 871 4180 La Garriga

de Tonsberg

ESCOLA
D'ENSINISTRAMENT,
CRIA I VENDA
DE PASTOR ALEMANY
GUARDERIA CANINA

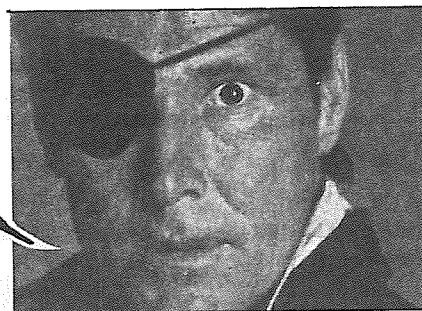
Barri Rieral, 36, carretera Cànoves, km. 3,400

Telèfon 846 16 47 - CARDEDEU (Barcelona)

L'ASCENSOR

per Els ascensoristes locus

CAGÜENLA!
ER BIDONS!!

Hòstia tu, en Falconeti!!

Atrets per la popularitat que ha adquirit durant les darreres setmanes, el seguim carrer gran amunt. Porta un jersei de coll alt negre i uns pantalons de pana gruixuda. Les sabates trenquen amb el conjunt. Sí —lector pacient i adolorit de l'ascensor— en Falconeti... porta xiruques.

S'atura de sobte a la plaça de Can Dachs i sembla preocupat pel tema de l'Autonomia Universitària, ja que llegeix àbidament la pancarta. Sembla que la vaga universitària va augmentar considerablement l'audiència del film. Reprèn la marxa, i pel gest que ha fet amb la mà, descobrim que l'ha llegida pel cantó del darrera.

El cor ens batega considerablement, ens costa pensar que un criminal d'aquesta magnitud es passeja tranquil·lament per la pubilla del Vallès. Però un repàs dels darrers fets violents que s'han produït a la Garriga, ens permet encaixar la primera peça del trencaclosques.

La cosa pren emoció per moments. En Manel, el rectoríssim, baixa de la rectoria fent la pipa, tot emmurriat, com aquell que encara no ha fet el servei o, no sap gastar-se l'extra de Nadal.

El xoc d'ambdós és imminent. El rectoríssim ha entrat a l'Ajuntament, en Falconeti hi entra tot seguit. La trobada en l'ascensor és inevitable.

Nosaltres estàvem amb l'ai al cor, un neguit estrany ens fa córrer sense que les cames es facin pregar. Pot ser l'entrevista del segle, una entrevista sensacional. La cosa no ens foragita l'enteniment. Cal molta prudència i sobretot astúcia; aquest és el joc.

El temerari s'estima el perill, però el valent li té un o dos respectes. És per això que, per poder-te oferir —amic lector— d'una manera clarineta les situacions perilloses, ja fa dies que hem instal·lat un circuit tancat de televisió —molt camuflat, això sí— en l'ascensor. Ens permet narrar-te les incidències des del nostre escriptori folrat amb caoba, incrustacions de marfil i pany de plata de llei, bevent-nos a la teva salut un Moet Chandon Brut (xampany francès de 4.000 peles l'ampolla) i fumant-nos un Montecristo del n.º 5 (450 peles unitat). Aneu comptant...

Enguegem de seguida l'aparell receptor i ta-ta-tat-xin...

RECTOR —Jesús, en Falconeti.

FALCONETI —Escolti, i vostè què és? qui el paga? que és professor?, quins grups de pressió controla?, a qui mana? que es vol presentar per senador?

RECTOR —Bidons, no s'alteri. Falconeti, no es posi així...

FALCONETI —És conegut pels pobles veïns?

RECTOR —Bidons... jo a Bigues; vull dir que jo he estat rector a Bigues i que hi tinc amistats. Però vostè què hi fa aquí?, que no l'havien matat a las Vegas?

FALCONETI —Tots ho pensàveu, quin prodigi la tele! però no; me'n vaig sortir i just quan en sortia passava per allà un noi ros, grassonet, amb nòvia i tot, que comprava discos i parlava en català.

RECTOR —Vols dir que era l'Àlex del Moustache?

FALCONETI —Justament. Ens ferem amics i em recomanà les aigües termals de La Garriga, que diuen que van molt bé per guarir (1) ferides de pistola de senador. I aquí em teniu. Per cert, són molt cars aquests banys!

RECTOR —Ets tu que no tens diners.

FALCONETI —Noi, és que la cirurgia estètica està molt cara. Dona'm 1.000 dòlars a la bestreta (2) i et faré birgueries.

RECTOR —Què (3) dius ara? justament tinc una feina per tu.

FALCONETI —Explica't.

RECTOR —Aquest mes, una revista del poble —El Pou... Calent— que atenta contra la moral i els bons costums m'ha tret a primera plana en situació no massa honrosa. L'has de destruir, sense que hi hagi sang.

FALCONETI —Amb quina arma?

RECTOR —Amb la paella. Jo aporto els medis i tu executa l'acció.

(no continuarà)

(1) Si no sabeu què vol dir, busqueu al Pompeu.

(2) Torneu a mirar el Pompeu.

(3) Mireu la gramàtica d'en Pompeu, i si aclariu si porta accent o no en porta, envieu les respostes a EL POU..., i el qui ho endevini tindrà com a recompensa un tros de la corbata d'en Falconeti.

LES PORQUERIES DEL CONGOST

En aquest número del «Pou» dedicat al nostre riu Congost —d'antics records tan idíl·lics— no hi pot faltar una clara referència a les seves porqueries. Direu que tots els articles en parlen, i potser serà veritat, però no segurament en l'aspecte que m'interessa tocar: el que fa referència a la nostra col·laboració a que el Congost sigui cada vegada més brut.

De les aigües que ens arriben ja tan contaminades, n'hem de prescindir. Ara imaginem-nos —i ja es necessita imaginació!— que entressin al nostre poble pures i cristallines. Com serien a la sortida? I per què? Tots ho sabem prou bé.

Hi ha la doble contaminació industrial i domèstica. De les dues en som culpables però d'una manera molt general. La manca de depuradores és un problema que s'escapa de la gent del carrer; aspectes tècnics, econòmics i legals, o altres vegades de manca de previsió o de poc interès, fan que la seva solució —tot i essent urgent— sigui també difícil sense una política general eficient.

El fet que les aigües residuals domèstiques aboquin a una xarxa de clavegueres, que va directament al riu ja ens és un problema més proper, però on la nostra intervenció directa tampoc és fàcil. Ja fa anys que es batalla per la construcció de les col·lectors generals i les estacions de depuració corresponents; aquest afer depèn ja de la política municipal, una esfera on ens veiem més en cor d'entrar però que també està lligada, per mor de costos i d'assistència tècnica, a organismes d'àmbit més ample.

Quina altra porqueria hi aboquem? Per contestar la pregunta només hem de fer una cosa: anar a passeig. Veureu com estan les voreres del riu: hi trobareu de tot. Hi ha molta gent que ho considera un terreny «alliberat» o sigui que s'hi pot fer el que es vulgui: i hi apilitem cartrons, ampolles, llunes, bosses de deixalles mig estripades, fustes, i tot el que hi volgueu afegir. Això no li porten les orenetes, ni els peixos, ni les rates per fer-s'hi els cataus, tot i que se'ls hi fan. Això li portem nosaltres amb les nostres pròpies mans i quedem tan tranquils. És una falta de civisme greu que cometem molts dels que després ens en queixem. Ens trobem davant d'una gran falta de responsabilitat individual.

Si les voreres del riu fossin netes i estessin arranjades —tallant la flora salvatge i cuidant els arbres, matolls i herbei—, tot començaria a tenir un altre aire. I no és pas tan difícil: això sí que ho tenim a l'abast. Es qüestió de començar. Aneu a saber, si hom vegés les riberes cuidades, potser no hi tiraria deixalles; seria un primer pas. Cuidar-se de les coses, cadascú al seu nivell, és important i imprescindible. I com que el Congost és de tots, caldria posar-hi col·lectivament el coll. L'aspecte exterior, ja que les aigües continuarien brutes, també té la seva importància. Aneu a saber si l'Icona ens donaria un premi i tot! Les porqueries del Congost, amics, són les de tots.

Martí Sunyol i Genís

ARCADI
MARÍN

PODÒLEG

JOIER I RELLOTJER

PADRÓS

Centre,14

Codina y Ballús

C. Baños, 22 - Torrent dels Murrís, 54 - Tel. 871 45 32 - LA GARRIGA

PUB/DISCOTECA
SALA DE FIESTAS

Autovia de La Armetla
Km 9-400

darrera hora darrera hora

RESULTATS DE LES ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA

	LA GARRIGA		CATALUNYA	
	%	VOTS	%	ESCONS
CONVERGÈNCIA I UNIÓ	45'085	1821	28	43
PSC-PSOE	17'380	702	23	33
PSUC	9'952	402	19	25
ERC	7'403	299	9	14
CC-UCD	7'081	286	11	18
PSA	4'085	165	3	2
SOLIDARITAT CATALANA	4'110	166		
NACIONALISTES D'ESQUERRA	1'535	62		
PCOC	0'867	35		
FUERZA NUEVA	0'842	32		
BEAN	0'371	15		
FALANGE ESPAÑOLA	0'297	12		
UNITAT PEL SOCIALISME	0'297	12		
CONSERVADORS DE CATALUNYA	0'297	12		
PARTIDO NACIONAL IND.	0'223	9		
UNITAT COMUNISTA	0'173	7		
ABSTENCIÓ	34'89			

GORA PUJOLTKEA,
PSUKARRATO NI
ROSCO MORROSCO!

ETA FRASSE
PARE SSE CATA-
LAN SERRAO
DE LA VALL
D'ARAN

Els contactes PNB-CiU no sols es limitaren als anuncis pels diaris, sinó que fins i tot enviaren en Gibajagoitia, al qual vaïem amb txapela i tot.

safareig electoral

No us oferim les fotos dels grossos de la Garriga en el moment de votar, perquè tots ho van fer de bon matí i nosaltres encara dormíem.

Quan un intrèpid interventor s'introduí en una de les cabines, va descobrir amb gran sorpresa i admiració que només hi havia paperetes de la Solidaritat Catalana, la qual cosa ens demostra que és una candidatura totalment insolidària

A les properes eleccions suggerim que cada candidatura tingui la seva taula per tal de facilitar el recompte i evitar casos com el d'aquella senyora que a mig matí buscava insistentment la taula de Convergència.

El cotxe d'en Pardo ha fet perdre molts vots als socialistes.

Si els partits continuen posant pancartes a la plaça amb l'entusiasme d'aquestes darreres eleccions, per la Festa Major tindrem envelat de franc.

Si hagués guanyat les eleccions el PSA la Generalitat s'anomenaria Generalife.

PREGUEU A DÉU PELS 464 VOTS MORTS DE FORMA
VIOLENTA A LA GARRIGA EL 20 DE MARÇ

PREGUEU A MARX PELS 377 VOTS MORTS DE FORMA
NO MASSA ORTODOXA A LA GARRIGA EL 20 DE MARÇ

DE PIC-NIC A LA GENERALITAT

Acabat l'escrutini de la Garriga ens vam adreçar cap a la Generalitat per veure què feia per allà la crema de la politiqueria, el safareig central de Catalunya.

Ja feia estona que ens esperaven. En arribar, els mossos d'esquadra van formar la guàrdia. El cap de protocol, en veure'ns entrar s'adreçà ràpidament a nosaltres i ens féu passar al saló de Sant Jordi. Tinguérem molta feina a despistar periodistes, presidenciables i nenes de la tele.

No ens menjàrem ni un roscu, la U.C.D. havia quedat massa avall i ens havíem d'ajupir molt per collir-los. En canvi, hi havia tota una colla de bunyols de la Generalitat que en Tarradellas volia treure's del damunt ràpidament. I ens hi vam agafar.

Ja volien, ja, els presidenciables parlar amb nosaltres, però els vam haver de despistar hàbilment seguint el sistema de lligar un fals telegrama d'en Suárez a una canya de pescar, i aconduint-los als W.C. autonòmics centrals, on els vam deixar tancats.

Ara podríem treballar tranquils i cercar la rent realment important !! I vet aquí que trobem el doctor Caparrós (en Capri).

POU- Què en sabeu de la Garriga ?

DR.- En sé moltes coses, que hi ha unes botifarres molt bones...

POU- Quina impressió en teniu del poble ?

DR.- Que és un poble típicament català. Es un poble on hi ha molts catalans i no els has d'anar trobant d'un a un com en altres.

POU- Què n'opineu de la premsa satírica ?

DR.- Com a humorista que sóc, és l'única premsa que m'interessa, sempre i quan sigui una sátira que no ofengui.

POU- Què n'opineu d'aquest POU que teniu al davant on hi surt el rector amb la paella pel mànec ?

DR.- Bueno, això té gràcia home ! S'ha d'agafar pel bon cantó...

POU- Què us semblen els resultats de les eleccions ?

DR.- N'estic francament content. Sembla que a Catalunya hi ha catalans perquè feia l'efecte que hi estiguéssim com uns rellogats. Avui ha sigut un dia de ressorgiment de Catalunya.

En Capri ens ha fet entrar gana, fem una mica d'entrepà i baixem a la plaça a veure el poble. Allà ens trobem els de la Trinca i'ens hi adrecem directament.

POU- Què n'opineu de la portada d'aquest POU ?

TRINCA- Semblava una hòstia i no una paella. Fa l'efecte que està fotent hòsties com és propi del seu sagrat ministeri. Tot el que sigui fotre's amb el clero que ens ha estat fotent durant tants anys ens sembla molt bé.

POU- Què preferiu de la Garriga, la botifarra o els mobles ?

TRINCA- La botifarra per a segons qui i els mobles per a la gent normal.

POU- Què us semblen els resultats ?

TRINCA- Ens hem dut una sorpresa i n'estem molt contents, però el que és gairebé orgasmàtic és la baixada dels Centristes. En Tarradellas no demana la dimissió d'en Suárez, però nosaltres des del POU... CALENT sí que la demanem i la de tot el seu govern d'ineptes i d'inoperants, i dels que el van nomenar i tot. Ah no, que ja són morts aquests !!

Tornem a entrar a dins el Palau, tornem a endrapar una mica i a veure un gotet de xampany. Com que ja són les cinc del matí ens hem d'entornar cap a la Garriga, però abans no ens podem oblidar d'estirar la cadena del W.C. i deixar els presidenciables mig ofegats pels resultats tan justos aconseguits.

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA 1980

DIPUTATS

Conseqüències del vot en blanc de l'Honorable Tarradellas. Aquí us el mostrem.

inter-decoración

materiales
para
decoración

falsos techos
moquetas

corcho
revestimientos
parquets

Calle Calabria, 78
Teléfono 871 60 78
LA GARRIGA

VENDA DE CASES AMB JARDÍ LA GARRIGA, en el mateix centre

4 habitacions, bany, aseig, menjador-sala d'estar amb «llar de foc», cuina completa, 2 places de parking, ceràmica «gress» a tot el terra, escala de marbre, calefacció opcional.
Superfície construïda: 180 m.² Superfície jardí: 60 m.²

C. Ntra. Sra. de la Salut, 1 (junt Església)
Tels. 871 54 03 - 871 44 87

LA GARRIGA

PREU: 4.900.000 PTES. - FACILITATS DE PAGAMENT

GUILLAMET

JOIER I RELLOTJER

Calàbria, 8

joguines el patufet

calàbria, 5
la garriga

GiGi Garden Shop

ARTICLES DE JARDI

PLANTES I MAQUINARIA

Banys, 6

Casa Santiveri sa. "CAN TEY"

ALIMENTS DE RÈGIM
HERBES REMEIERES
MACROBIÒTICA

Carretera Nova, 3
Tel. 871 62 43
LA GARRIGA

CAFE BAR VILANOVA

SALA DE BILLARS
BON SERVEI - AMBIENT MUSICAL
CALABRIA, 108 LA GARRIGA